

31980L0777

30.8.1980

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 229/1

DIREKTIVA SVETA
z dne 15. julija 1980
o približevanju zakonodaje držav članic o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod
(80/777/EGS)

SVET EVROPSKE UNIJE JE

dovoli trgovanje z mineralnimi vodami, ki jih vsaka druga država članica priznava kot naravne mineralne vode, in z določitvijo skupnih predpisov zlasti glede mikrobioloških zahtev, ki jih morajo izpolnjevati, in posebnih imen, ki se uporabljajo za nekatere mineralne vode;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ker je priporočljivo do podpisa sporazumov o vzajemnem priznavanju naravnih mineralnih vod med Skupnostjo in tretjimi državami določiti pogoje, pod katerimi so v Skupnosti do izvajanja navedenih sporazumov podobni proizvodi, uvoženi iz tretjih držav, odobreni kot naravne mineralne vode;

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker zakonodaje držav članic opredeljujejo naravne mineralne vode; ker v Skupnosti obstajajo za to različne opredelitve; ker zakonodaje držav članic določajo pogoje, pod katerimi se naravne mineralne vode priznavajo kot takšne in urejajo pogoje za izkoriščanje izvirov; ker vsebujejo tudi posebne predpise za trženje zadevnih vod;

ker si je treba prizadevati, da naravne mineralne vode na stopnji trženja ohranijo značilnosti, ki upravičujejo njihovo priznavanje za naravne mineralne vode; ker je zato smotrno, da ima embalaža za polnjenje ustrezno zapiranje;

ker razlike med zakonodajami držav članic ovirajo prosti pretok naravnih mineralnih vod in ustvarjajo neenake konkurenčne razmere ter kot posledica tega neposredno vplivajo na vzpostavitev in delovanje skupnega trga;

ker se v obravnavanem primeru odstranitev ovir lahko doseže z obveznostjo vsake države članice, da na svojem ozemlju

ker za označevanje naravnih mineralnih vod veljajo splošna pravila iz Direktive Sveta 79/112/EGS z dne 18. decembra 1978 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil za prodajo končnemu potrošniku ⁽⁴⁾; ker je zato treba v tej direktivi samo določiti dopolnitve in odstopanja od navedenih splošnih pravil;

⁽¹⁾ UL C 69, 11.6.1970, str. 14.

⁽²⁾ UL C 45, 10.5.1971, str. 5.

⁽³⁾ UL C 36, 19.4.1971, str. 14.

⁽⁴⁾ UL L 33, 8.2.1979, str. 1.

ker je za poenostavitev in pospešitev postopka treba Komisiji poveriti sprejetje izvedbenih ukrepov tehnične narave, kar velja zlasti za opredelitev postopka za jemanje vzorcev in analiznih metod, potrebnih za preverjanje sestave naravnih mineralnih vod;

ker je v vseh primerih, ko Svet Komisiji podeli pooblastila za izvajanje predpisov o živilih, namenjenih za prehrano ljudi, priporočljivo predpisati postopek za tesno sodelovanje med državami članicami in Komisijo v okviru Stalnega odbora za živila, ustanovljenega s Sklepom 69/414/EGS ⁽¹⁾,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Ta direktiva ureja vode, pridobljene iz tal države članice in od pristojnega organa te države članice priznane kot naravne mineralne vode, ki izpolnjujejo določbe Priloge I, oddelek I.

2. Ta direktiva ureja tudi vode, pridobljene iz tal tretje države, ki so uvožene v Skupnost in jih je pristojni organ države članice priznal kot naravne mineralne vode.

Vode iz prvega pododstavka se lahko priznajo samo, če je pristojni organ države, kjer je voda pridobljena, potrdil, da izpolnjujejo zahteve iz Priloge I, oddelek I, in da se redno preverja skladnost z določbami Priloge II, odstavek 2.

Potrdilo iz drugega pododstavka velja največ dve leti. Postopka priznavanja iz prvega pododstavka ni treba ponoviti, če se potrdilo obnovi pred potekom navedenega roka.

3. Ta direktiva se ne uporablja:

— za vode, ki so zdravilo v smislu Direktive 65/65/EGS ⁽²⁾,

— za naravne mineralne vode, ki se na izviru uporabljajo v zdravilne namene v naravnih zdraviliščih in termah.

4. Priznavanje iz odstavkov 1 in 2 pristojni organ države članice v predpisani obliki utemelji in uradno objavi.

5. Vsaka država članica Komisijo obvesti o primerih, v katerih priznavanje iz odstavkov 1 in 2 podeli ali ga prekliče. Seznam vod, priznanih kot naravne mineralne vode, se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 2

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se samo vode iz člena 1, ki so v skladu z določbami te direktive, dajejo v promet kot naravne mineralne vode.

Člen 3

Izviri naravnih mineralnih vod se lahko izkoriščajo in njihova voda polni samo v skladu s Prilogo II.

Člen 4

1. Naravni mineralni vodi na izviru se ne sme ničesar dodajati in ne sme biti obdelana z nobenim postopkom, razen:

(a) z izločanjem njenih neobstoječih sestavin, kakor so železove in žveplove spojine, s postopkom filtracije ali dekantiranja, ki lahko vključuje tudi postopek poprejšnje oksidacije, če takšen postopek ne spremeni sestave vode glede njenih značilnih sestavin;

(b) s popolnim ali delnim odvzemom prostega ogljikovega dioksida z izključno fizikalnimi postopki;

(c) z uvajanjem ali ponovnim uvajanjem ogljikovega dioksida pod pogoji, določenimi v Prilogi I, oddelek III;

2. Prepovedan je vsak postopek obdelave, ki bi lahko spremenil število mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, kakor sta zlasti razkuževanje s katerimi koli sredstvi in ob upoštevanju odstavka 1(c) dodajanje bakteriostatskih sredstev.

3. Odstavek 1 ni ovira za uporabo naravne mineralne vode pri proizvodnji brezalkoholnih osvežilnih pijač.

⁽¹⁾ UL L 291, 19.11.1969, str. 9.

⁽²⁾ UL L 22, 9.2.1965, str. 369/65.

Člen 5

1. V naravni mineralni vodi na izviru mora skupno število mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, ustrezati običajnemu številu mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, kar dokazuje, da je izvir zaščiten pred vsakršno kontaminacijo. Skupno število mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, se določi po pogojih iz točke 1.3.3 oddelka II Priloge I.

Po polnjenju skupno število mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, na izviru ne sme presegati 100 na mililiter pri 20 do 22 °C in 72-urni inkubaciji na hranljivem agarju ali želatinasti mešanici in 20 na mililiter pri 37 °C in 24-urni inkubaciji na hranljivem agarju. Skupno število mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, se meri 12 ur po polnjenju, pri čemer se v tem 12-urnem obdobju ohranja temperatura vode pri 4 °C ± 1 °C.

Na izviru te vrednosti navadno ne smejo presegati 20 na mililiter pri 20 do 22 °C in 72-urni inkubaciji na hranljivem agarju in 5 na mililiter pri 37 °C in 24-urni inkubaciji na hranljivem agarju, pri čemer so to priporočene vrednosti in ne najvišje dovoljene koncentracije.

2. Naravna mineralna voda na izviru in v prometu ne sme vsebovati:

- (a) parazitov in patogenih mikroorganizmov;
- (b) *Escherichia coli*, drugih koliformnih bakterij in enterokokov v 250 ml preiskovanega vzorca;
- (c) sporogenih sulfitreducirajočih anaerobnih bacilov v 50 ml preiskovanega vzorca;
- (d) *Pseudomonas aeruginosa* v 250 ml preiskovanega vzorca.

3. Brez poseganja v odstavka 1 in 2 in pogoje izkoriščanja iz Priloge II sme naravna mineralna voda v prometu vsebovati:

- skupno število mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, ki so posledica običajnega povišanja vsebnosti bakterij, kakor jih je imela na izviru,
- naravna mineralna voda mora biti organoleptično ustrezna.

Člen 6

Embalaza, ki se uporablja za polnjenje naravne mineralne vode, mora omogočati zapiranje, ki preprečuje vsako možnost ponarejanja ali kontaminacije.

Člen 7

1. Ime naravne mineralne vode za prodajo je „naravna mineralna voda“, ali kadar govorimo o naravni mineralni vodi, ki vsebuje ogljikov dioksid, kakor je opredeljeno v Prilogi I, oddelek III, „naravna mineralna voda z naravno vsebnostjo ogljikovega dioksida“, „naravna mineralna voda z dodanim lastnim ogljikovim dioksidom“ ali „naravna mineralna voda z dodanim ogljikovim dioksidom“.

Ime naravnih mineralnih vod za prodajo, obdelanih s postopki iz člena 4(1)(b), se dopolni še z navedbo „ogljikov dioksid v celoti odvzet“ ali „ogljikov dioksid delno odvzet“.

2. Na označbah naravnih mineralnih vod se navedejo naslednji obvezni podatki:

- (a) — ali besede: „sestava v skladu z rezultati uradno priznane analize z dne... (datum raziskave)“,
- ali navedba kemične sestave, ki navaja značilne sestavine;

(b) kraj izkoriščanja izvira in ime izvira.

3. Države članice lahko tudi:

- (a) ohranijo predpise, ki zahtevajo navedbo države izvora, čeprav te navedbe ni mogoče zahtevati, kadar to zadeva naravne mineralne vode iz izvira na ozemlju Skupnosti;
- (b) sprejmejo predpise, ki zahtevajo navedbo izvedenih postopkov obdelave iz člena 4(1)(a).

Člen 8

1. Ime kraja ali zaselka ali drugo krajevno ime se lahko navede na označbi naravne mineralne vode, če je to naravna mineralna voda, katere izvir se izkorišča v kraju, navedenem na označbi, pod pogojem, da navedeno ime ni zavajajoče glede kraja izkoriščanja izvira.

2. Naravna mineralna voda, ki izvira iz istega izvira, se ne sme dajati v promet pod več različnimi imeni.

3. Če vsebuje označba oziroma napis na embalaži, v kateri se naravna mineralna voda ponuja na prodaj, ime izvira ali kraja, ki se razlikuje od imena izvira ali kraja izkoriščanja, se ta kraj ali ime izvira navede s črkami, ki so najmanj enainpolkrat višje in širše od največjih črk, uporabljenih za ime naravne mineralne vode.

Prvi pododstavek se smiselno uporablja v zvezi s pomenom, ki se pripisuje imenu izvira ali kraju izkoriščanja, v razmerju z imenom, ki velja za naravne mineralne vode, uporabljenim za oglaševanje v katerikoli obliki.

Člen 9

1. Na embalaži ali označbah in pri oglaševanju v kateri koli obliki je prepovedano uporabljati navedbe, lastniška imena, zaščitne znake, blagovne znamke, ponazoritve ali druge znake, simbolične ali ne, ki:

(a) pri naravni mineralni vodi napeljujejo na značilnosti, ki jih voda nima, zlasti kar zadeva njeno poreklo, datum dovoljena za izkoriščanje, rezultate analiz ali druge podobne navedbe glede jamstva pristnosti naravne mineralne vode;

(b) pri polnjeni pitni vodi, ki ne ustreza določbam Priloge I, oddelek I, lahko povzročijo zamenjavo z naravno mineralno vodo, zlasti navedba „mineralna voda“.

2. (a) Prepovedana je uporaba navedb, s katerimi se naravni mineralni vodi pripisujejo lastnosti v zvezi s preprečevanjem, zdravljenjem ali ozdravitvijo bolezni.

(b) Navedbe iz Priloge III k tej direktivi pa so dovoljene, če upoštevajo ustrezna merila iz navedene priloge, ali če teh ni, merila, ki so določena v nacionalnih predpisih in temeljijo na fizikalno-kemijskih analizah, in kadar je to potrebno, farmakoloških, fizioloških in kliničnih preiskavah, izvedenih po priznanih znanstvenih metodah v skladu z oddelkom I, odstavek 2 Priloge I.

(c) Države članice lahko dovolijo navedbe „spodbuja prebavo“, „lahko deluje odvajalno“ ali podobne navedbe. Dovolijo lahko tudi druge navedbe, če te upoštevajo načela, navedena pod (a), in so združljive z načeli, navedenimi pod (b).

3. Države članice lahko sprejmejo posebne predpise glede podatkov – na embalaži ali označbah in pri oglaševanju – o primernosti naravne mineralne vode za hranjenje dojenčkov. Takšni predpisi lahko urejajo tudi lastnosti vode, od katerih je odvisna uporaba navedenih podatkov.

Države članice, ki nameravajo sprejeti takšne predpise, o tem poprej obvestijo druge države članice in Komisijo.

4. Najpozneje tri leta po uradni objavi te direktive Komisija Svetu predloži poročilo, in kadar je to primerno, ustrezne predloge o uporabi določb iz točke 1.2.12 Priloge I, oddelek II.

Člen 10

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da trgovanje z naravnimi mineralnimi vodami, ki so v skladu z opredelitvami in določbami iz te direktive, ni ovirano zaradi uporabe neusklajenih nacionalnih predpisov o lastnostih, sestavi, pogojih izkoriščanja, polnjenju ali označevanju naravnih mineralnih vod oziroma živil na splošno ali o njihovem oglaševanju.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za neusklajene nacionalne predpise, ki so upravičeni zaradi:

— varovanja javnega zdravja,

— preprečevanja goljufij, razen če takšni predpisi ovirajo uporabo opredelitev in določb iz te direktive,

— varstva industrijske in poslovne lastnine, navedbe izvora, označbe porekla in preprečevanja nelojalne konkurence.

Člen 11

Postopki vzorčenja in analize metode za preverjanje mikrobioloških lastnosti iz člena 5 in značilnosti sestave iz točke 1.2 Priloge I, oddelek II, se določijo v skladu s postopkom iz člena 12.

Člen 12

1. Če je treba ravnati po postopku iz tega člena, predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice preda zadevo Stalnemu odboru za živila, v nadaljevanju „odbor“.

2. Predstavnik Komisije predloži odboru osnutek potrebnih ukrepov. Odbor poda svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje se sprejme z večino 41 glasov, pri čemer se glasovi držav članic ponderirajo tako, kakor je določeno v členu 148(2) Pogodbe. Predsednik ne glasuje.

3. (a) Komisija sprejme predvidene ukrepe, kadar so v skladu z mnenjem odbora;
- (b) če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni bilo podano, Komisija brez odlašanja predloži Svetu predlog ukrepov, ki naj se sprejmejo. Svet odloča s kvalificirano večino;
- (c) če Svet ne odloči v treh mesecih po prejemu predloga, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

Člen 13

Člen 12 velja za obdobje 18 mesecev od dneva, ko je bila zadeva prvič predložena odboru po členu 12(1).

Člen 14

Ta direktiva se ne uporablja za naravne mineralne vode, ki so namenjene za izvoz v tretje države.

Člen 15

Države članice spremenijo svoje predpise, kolikor je to potrebno za uskladitev s to direktivo, in o tem takoj obvestijo Komisijo; spremenjeni predpisi se uporabljajo tako, da:

- je dovoljena trgovina s proizvodi, ki so v skladu s to direktivo, najpozneje dve leti po uradni objavi te direktive,
- je prepovedana trgovina s proizvodi, ki niso v skladu s to direktivo, štiri leta po uradni objavi te direktive.

Člen 16

Ta direktiva velja tudi za francoske čezmorske departmaje.

Člen 17

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. julija 1980

Za Svet

Predsednik

J. SANTER

PRILOGA I

I. OPREDELITEV

1. „Naravna mineralna voda“ je mikrobiološko zdravstveno ustrezna voda v smislu člena 5, ki ima svoj izvor v podzemnem vodnem viru in izteka ali se črpa na izviru iz enega ali več naravnih iztokov ali vrtin.

Naravno mineralno vodo je mogoče jasno razlikovati od navadne pitne vode:

(a) zaradi njene narave, za katero je značilna vsebnost mineralnih snovi, elementov v sledih in drugih sestavin in ima lahko nekatere prehrambno-fiziološke učinke;

(b) zaradi enake čistosti kakor na izvoru,

obe značilnosti se ohranjata zaradi podzemnega izvora takšne vode, ki je zaščiten pred kakršnim koli tveganjem kontaminacije.

2. Navedene značilnosti, ki naravni mineralni vodi lahko dajejo lastnosti, ugodne za zdravje, je treba oceniti:

(a) z naslednjih vidikov:

1. geoloških in hidroloških,

2. fizikalnih, kemijskih in fizikalno-kemijskih,

3. mikrobioloških,

4. če je to potrebno, farmakoloških, fizioloških in kliničnih;

(b) po merilih, navedenih v oddelku II;

(c) po znanstvenih metodah, priznanih od pristojnega organa.

Raziskave iz (a)(4) niso obvezne, kadar ima voda zaradi svoje sestave značilne lastnosti, zaradi katerih v državi članici, v kateri se pridobiva, velja za naravno mineralno vodo že pred začetkom veljavnosti te direktive. To velja zlasti takrat, kadar zadevna voda na izviru in po polnjenju vsebuje najmanj 1 000 mg vseh mineralnih snovi na 1 kg raztopine ali najmanj 250 mg prostega ogljikovega dioksida.

3. Sestava, temperatura in druge pomembne lastnosti naravne mineralne vode morajo biti stalne v okviru naravnih nihanj; nanje zlasti ne smejo vplivati morebitna nihanja v pretoku vode.

V smislu člena 5(1) običajno število mikroorganizmov, sposobnih za razmnoževanje, pomeni sprejemljivo stalno število mikroorganizmov pred katerim koli dovoljenim postopkom obdelave. Vrsta in število teh mikroorganizmov, ki se upoštevata za priznavanje naravne mineralne vode, se preverjata z rednimi analizami.

II. NAVODILA IN MERILA ZA UPORABO OPREDELITVE

1.1 Navodila za geološke in hidrološke sistematične raziskave

Zahtevati je treba predložitev naslednjih podatkov:

1.1.1 natančna lega zajetja z označeno nadmorsko višino na zemljevidu v merilu največ 1: 1 000;

1.1.2 podrobno geološko poročilo o izvoru in naravi zemljišča;

1.1.3 stratigrafski opis hidrogeoloških plasti;

- 1.1.4 opis izvedbe zajetja;
- 1.1.5 razmejitev ozemlja ali podrobnosti o drugih ukrepih, ki ščitijo izvir pred kontaminacijo.

1.2 Navodila za fizikalne, kemijske in fizikalno-kemijske sistematične raziskave

S temi sistematičnimi raziskavami se ugotovijo:

- 1.2.1 izdatnost izvira;
- 1.2.2 temperatura vode na izviru in temperatura okolja;
- 1.2.3 medsebojna odvisnost značilnosti zemljišča ter značilnosti in vrste mineralnih snovi v vodi;
- 1.2.4 ostanek pri sušenju pri temperaturah 180 °C in 260 °C;
- 1.2.5 električna prevodnost in redoks potencial, pri čemer je treba navesti temperaturo pri merjenju;
- 1.2.6 koncentracija vodikovih ionov (pH);
- 1.2.7 anioni in kationi;
- 1.2.8 nedisociirane spojine;
- 1.2.9 elementi v sledeh;
- 1.2.10 stopnja radioaktivnosti na iztoku izvira;
- 1.2.11 po potrebi razmerje izotopov v vodi, kisika (^{16}O – ^{18}O) in vodika (proton, devterij, tritij);
- 1.2.12 toksične snovi ob upoštevanju mejnih vrednosti, določenih za vsako posamezno od njih.

1.3 Merila za mikrobiološke raziskave na izviru

Te raziskave morajo vključevati:

- 1.3.1 dokaz, da v vodi ni parazitov in patogenih mikroorganizmov;
- 1.3.2 količinsko določitev števila kolonij, sposobnih za razmnoževanje, ki kažejo na fekalno okužbo:
 - (a) odsotnost *Escherichia coli* in drugih koliformnih bakterij v vzorcu 250 ml pri 37 °C in 44,5 °C;
 - (b) odsotnost enterokokov v vzorcu 250 ml;
 - (c) odsotnost sporogenih sulfitreducirajočih anaerobov v vzorcu 50 ml;
 - (d) odsotnost *Pseudomonas aeruginosa* v vzorcu 250 ml.
- 1.3.3 določitev skupnega števila kolonij, sposobnih za razmnoževanje, na ml vode:
 - (i) pri 20 do 22 °C v 72 urah na hranljivem agarju ali zmesi agar-želatina,
 - (ii) pri 37 °C v 24 urah na hranljivem agarju.

1.4 Navodila za klinične in farmakološke raziskave

- 1.4.1 Raziskave, ki morajo biti izvedene v skladu z znanstveno priznanimi metodami, morajo dokazati posebne lastnosti naravne mineralne vode in njene učinke na človekov organizem, kakor so diureza, želodčna in črevesna funkcija, izravnavanje pomanjkanja mineralnih snovi.

- 1.4.2 Rezultati opravljenih kliničnih raziskav iz točke 1.4.1 se lahko privzamejo za naravne mineralne vode s primerljivo sestavo, če veliko število opravljenih kliničnih raziskav kaže stalne in ujemajoče se rezultate.

III. DODATNI POGOJI ZA NARAVNE MINERALNE VODE Z OGLJIKOVIM DIOKSIDOM

Naravne mineralne vode z ogljikovim dioksidom na izviru in po polnjenju same od sebe oddajajo ogljikov dioksid, kar je v navadnih razmerah temperature in pritiska dobro vidno. Razvrščajo se v tri kategorije, za katere se uporabljajo naslednji opisi:

- (a) „naravna mineralna voda z naravno vsebnostjo ogljikovega dioksida“ je voda, ki ima po morebitni pripravi in polnjenju enako vsebnost ogljikovega dioksida kakor na izviru, tudi kadar se zaradi priprave naravne mineralne vode ogljikov dioksid sprošča in se pozneje nadomesti z ustrezno količino iz istega izvira;
 - (b) „naravna mineralna voda z dodanim lastnim ogljikovim dioksidom“ je voda, ki ima po morebitni pripravi in polnjenju višjo vsebnost ogljikovega dioksida kakor na izviru;
 - (c) „naravna mineralna voda z dodanim ogljikovim dioksidom“ je voda z dodanim ogljikovim dioksidom, ki ni iz istega izvira kakor naravna mineralna voda.
-

PRILOGA II

POGOJI ZA IZKORIŠČANJE IN DAJANJE NARAVNE MINERALNE VODE V PROMET

1. Pristojni organ države, kjer se naravna mineralna voda pridobiva, za izkoriščanje izvira izda dovoljenje, potem ko je bilo ugotovljeno, da je zadevna voda v skladu z določbami iz točke 1 Priloge I.
2. Oprema za izkoriščanje naravne mineralne vode mora biti takšna, da se prepreči vsakršna možnost onesnaženja in da se ohranijo enake lastnosti, kakor jih ima naravna mineralna voda na izviru.

V ta namen zlasti velja:

- (a) da mora biti izvir vode ali njegov iztok zaščiten pred možnostjo onesnaženja;
- (b) da morajo biti zajetje, cevovodi in rezervoarji izdelani iz materialov, primernih za pitno vodo, in narejeni tako, da je onemogočena kakršna koli kemijska, fizikalno-kemijska ali mikrobiološka sprememba te vode;
- (c) da pogoji izkoriščanja, še posebno prostor in naprave za pranje in polnjenje, ustrezajo higienskimi zahtevam. To še zlasti velja za embalažo, ki mora biti obdelana ali izdelana tako, da ne vpliva na mikrobiološke in kemijske lastnosti naravne mineralne vode;
- (d) da je prepovedan prevoz vode v drugačni embalaži kakor tisti, v kateri se daje v promet.

Točka (d) ne velja za mineralne vode, ki se pridobivajo, izkoriščajo in dajejo v promet na ozemlju države članice, če je v tej državi članici v času uradne objave te direktive dovoljeno naravno mineralno vodo od izvira do polnilnice prevažati v cisternah.

3. Kadar se med izkoriščanjem naravne mineralne vode ugotovi, da je onesnažena in nima več mikrobioloških značilnosti iz člena 5, mora oseba, ki izkorišča izvir, takoj prekiniti vse postopke, zlasti postopek polnjenja, dokler se ne odpravi vzrok onesnaženja in voda ponovno ustreza določbam člena 5.
4. Pristojni organ v državi porekla izvaja redne preglede zaradi preverjanja:
 - (a) da je naravna mineralna voda, za katero je bilo izdano dovoljenje za izkoriščanje, v skladu s Prilogo I, oddelek I;
 - (b) da oseba, ki izkorišča izvir, uporablja določbe odstavkov 2 in 3.

PRILOGA III

NAVEDBE IN MERILA IZ ČLENA 9(2)

Navedbe	Merila
Nizka vsebnost mineralov	Vsebnost raztopljenih mineralnih snovi ni večja od 500 mg/l
Zelo nizka vsebnost mineralov	Vsebnost raztopljenih mineralnih snovi ni večja od 50 mg/l
Bogata z mineralnimi solmi	Vsebnost raztopljenih mineralnih snovi je večja od 1 500 mg/l
Višja vsebnost hidrogenkarbonata	Vsebnost hidrogenkarbonata je večja od 600 mg/l
Višja vsebnost sulfata	Vsebnost sulfata je večja od 200 mg/l
Višja vsebnost klorida	Vsebnost klorida je večja od 200 mg/l
Višja vsebnost kalcija	Vsebnost kalcija je večja od 150 mg/l
Višja vsebnost magnezija	Vsebnost magnezija je večja od 50 mg/l
Višja vsebnost fluorida	Vsebnost fluorida je večja od 1 mg/l
Višja vsebnost železa	Vsebnost dvovalentnega železa je večja od 1 mg/l
Kisla voda ali slatina	Vsebnost prostega ogljikovega dioksida je večja od 250 mg/l
Višja vsebnost natrija	Vsebnost natrija je večja od 200 mg/l
Primerno za pripravo hrane za dojenčke	—
Primerno za dieto z malo natrija	Vsebnost natrija je manjša od 20 mg/l
Lahko deluje odvajalno	—
Lahko deluje diuretično	—